

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา “คน” อันเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของสังคม ให้มีคุณภาพ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัยการศึกษาจึงจะเป็นพลวัต นั่นคือ ต้องปรับเปลี่ยนให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติ และสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา

การพลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ หากการพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วประชาชนโดยเฉพาะเยาวชน จะมีการพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างเหมาะสม ดังที่ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2533 : 47) กล่าวว่า ผู้เรียนวิชาพลศึกษานับว่ามีความสำคัญยิ่งที่ครูพลศึกษาจะต้องรู้จักเป็นอย่างดี เพราะการสอนวิชาพลศึกษาเป็นการสอนที่มีกระบวนการที่นักเรียนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเป็นหลักอยู่ตลอดเวลา ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ และเข้าใจในตัวผู้เรียน สามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาให้ถูกต้องตามความสามารถและความสนใจของนักเรียนที่ตัวเองสอนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิริ (2542 : 6) ได้กล่าวถึงวิชาพลศึกษาไว้ว่า แท้จริงแล้ววิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งนั้น “มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม” เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ แต่ “ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย (กีฬา) เป็นสื่อ และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรเป็นอย่างดี” ส่วน นัยนา เทียงภักดี (วิชาการ, 2542 : 2) ได้กล่าวถึงวิชาพลศึกษาตอนหนึ่งว่า วิชาพลศึกษามีความสำคัญ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเข้ามามีบทบาทในโรงเรียน ดังเห็นได้จากนโยบายและแนวทางการดำเนินการจัดการศึกษาของ กรมสามัญศึกษา ตามแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) การเรียนการสอนในโรงเรียนที่ใช้กันในปัจจุบันวิชาพลศึกษามีบทบาทในการศึกษาทุกระดับ เช่นเดียวกับบุชเชอร์ (Bucher, 1975 : 76 - 78) ได้กล่าวว่า การพลศึกษาจะช่วยให้ความสัมพันธ์ผลทางวิชาการ สถิติปัญญา การหาเหตุผล มีความรู้เรื่องการออกกำลังกาย การป้องกันโรค

สร้างความร่วมมือซึ่งกันและกัน ช่วยให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีน้ำใจ รักความยุติธรรม มีความซื่อสัตย์ในสุนทรียภาพ รับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพกฎหมายและสนับสนุนประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายทางพลศึกษาของวิริยา บุญชัย (2529 : 3-4) ที่ว่า

1. ทางร่างกาย วิชาพลศึกษาส่งเสริมบุคคลให้เป็นผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ เพราะเมื่อเราออกกำลังกาย หรือร่วมในกิจกรรมแล้ว จะทำให้กล้ามเนื้อต่าง ๆ ของร่างกาย ได้เคลื่อนไหว เมื่อกล้ามเนื้อเหล่านั้นได้ทำงานอย่างสม่ำเสมอก็จะมีพลังแข็งแรง มีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดี

2. ทางด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาส่งเสริมบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถตัดสินใจได้รวดเร็วและเด็ดขาด ไม่มีการลังเลใจ สามารถตัดสินใจในปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นขณะเล่นกีฬา นอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษายังทำให้เป็นคนมีจิตใจ แจ่มใส สนุกสนานร่าเริงอยู่เสมอ ซึ่งเป็นหนทางที่นำไปสู่การดำรงชีวิต ที่มีความสุขและมีสุขภาพจิตที่ดี

3. ทางด้านอารมณ์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมให้บุคคล รู้จักควบคุมอารมณ์ของตน มีการยับยั้งใจและมีความอดกลั้นในสิ่งที่ไม่พอใจ ไม่เป็นคนโกรธง่าย มีอารมณ์ดี คลายความตึงเครียดทางจิตใจและทำให้เกิดความพอใจ มีความภูมิใจในตนเอง เมื่อตนเองมีความสำเร็จในการเล่นกีฬาได้

4. ทางด้านสังคม ในการเรียนพลศึกษานักเรียนได้ร่วมเล่นกับผู้อื่น เป็นโอกาสอันดีที่จะฝึกให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ให้รู้จักการเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม เป็นสมาชิกที่ดี และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม และมีส่วนช่วยปรับปรุงวิถีการดำเนินชีวิตอย่างประชาธิปไตย ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ทางด้านจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 19) ได้กล่าวไว้ว่า ความมุ่งหมายในการจัดโครงการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนนั้นก็เพื่อที่จะให้นักเรียนทุกคนได้มีความรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของการเล่นกีฬา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนการรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์ และเหมาะสมกับการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ การที่โรงเรียนจะปฏิบัติให้บรรลุตามความมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนควรมีที่ร่มและกลางแจ้ง อุปกรณ์การสอนอย่างเพียงพอ ในด้านครูผู้สอนนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เข้าใจในปรัชญาการศึกษาและพลศึกษาเป็นอย่างดี มีหลักเกณฑ์ และวิธีการสอนอย่างถูกต้อง

สามารถดำเนินการสอน โดยคำนึงถึงความเจริญงอกงาม และการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ของนักเรียนทุก ๆ คนในชั้นเรียนเป็นสำคัญ

เมื่อได้ศึกษา เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จะเห็นได้ว่าสาระสำคัญที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และมีวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ กับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 22 หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ การปรับเปลี่ยนโฉมหน้า ของการศึกษาในรูปแบบใหม่ ก็คือการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ประเวศ วะสี (กรมสามัญศึกษา, 2544 : ก) ได้กล่าวไว้ว่า “หัวใจของการปฏิรูปการศึกษา คือ การปฏิรูปการเรียนรู้และหัวใจของการเรียนรู้ ก็คือปฏิรูปจากทฤษฎีวิชาเป็นตัวยึด มาเป็นยึด มนุษย์ หรือผู้เรียนเป็นตัวยึด หรือที่เรียกว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด”

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นั้น วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 28) กล่าวว่า ครูผู้สอนควรมีบทบาทในการอำนวยความสะดวก การอภิปราย ครูจึงต้องใช้ทักษะหลายด้าน เพื่อให้การอภิปรายของชั้นเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูต้องวางแผน จูงใจ รับฟังอย่างตั้งใจ กระตุ้นการมีส่วนร่วม เน้นการให้ข้อคิดเห็น วางกรอบการอภิปราย ถามตัวอย่าง ค้นหา และตีความข้อมูลเพิ่มเติม ยินดีรับฟังความคิดที่แปลกแยก ตรวจสอบความรู้ที่ผู้ฟัง ตะล่อมเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบข้อสรุป ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ทางบวก กระตุ้นความคิด สร้างสรรค์ ดูแลให้การอภิปรายเป็นไปตามประเด็น และช่วยดึงข้อสรุปจากกลุ่ม ทั้งนี้ครูผู้สอนเองจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติของตนเอง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่ครูผู้สอนจะประพฤติปฏิบัติหรือ ตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุน หรือคัดค้านตามความคิด ความเชื่อของตนเองที่มีอยู่

ทั้งนี้เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดการพัฒนาต่าง ๆ ได้อย่างดี ซึ่งครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง พยายามหาวิธีปรับปรุงการเรียนการสอน หลักสูตร เนื้อหาวิชาและ ตัวครูผู้สอนอยู่ตลอดเวลา เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามวัตถุประสงค์ แต่ก็ยังพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้าน สติปัญญาเพียงอย่างเดียว ยังต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ผ่านมาครูพลศึกษาส่วนใหญ่แม้จะใช้ รูปแบบการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก็จริงอยู่ แต่เมื่อถึงเวลาสอนครูยังต้องอธิบายสาธิตให้กับ ผู้เรียน ได้ดูและศึกษาอยู่ ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนหรือเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตัวครูสำคัญที่สุด ฉะนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงและพัฒนา

การเรียนการสอน โดยเฉพาะครูผู้สอนที่ยังเข้าใจไม่ตรงกันในเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ไม่ว่าจะใช้แนวคิดใดจะประสบผลสำเร็จไม่ได้ หากครูผู้สอนไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนหรือบทบาทของตนเอง ครูจำนวนมากยังคงยึดอยู่กับบทบาทเดิม คือ การเป็นผู้บอกเล่า ถ่ายทอด อธิบายเนื้อหาความรู้ให้กับผู้เรียน ครูยังคงยึดมั่นว่าตนเองเป็นผู้รู้มากที่สุด ถูกที่สุด และมีอำนาจมากที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีหน้าที่รับและปรับตัวให้สอดคล้องกับเนื้อหาความรู้ และความต้องการของครู การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มิใช่เรื่องใหม่สำหรับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา หากแต่มีการริเริ่มพัฒนามานาน ครูสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ ผู้เรียนสำคัญที่สุดให้ประสบผลสำเร็จได้ด้วยวิญญูญาณแห่งความเป็นครู มีความเมตตาต่อศิษย์อย่างเปี่ยมล้น และที่สำคัญต้องมีเจตคติที่ดี จึงเป็นปัจจัยส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประสบความสำเร็จได้

หากทราบถึงระดับเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ ก็จะนำผลที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีคุณภาพ ไม่เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษา และเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้สอนให้ดีขึ้น เพราะเจตคติ (Attitude) หมายถึง สภาพจิตใจ ทำที่ความรู้สึก รวมทั้งอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ ที่มีต่อมนุษย์ด้วยกันเอง ต่อสภาพการณ์ วัตถุหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ได้ เจตคติเกิดขึ้นหลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น เรื่องนั้นมาแล้วอาจเป็นลักษณะบวก คือสนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนปฏิบัติตามความเต็มใจหรือลักษณะลบ คือเบื่อหน่ายไม่สนใจ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ หรือปฏิบัติตามดิน ปรัชญาพุทธ (2538 : 29) กล่าวถึงเจตคติว่า คือแนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างพฤติกรรมที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ล้วน สายยศ (2543 : 52) ได้สรุปสิ่งที่เรียกว่าเจตคติหรือทัศนคติว่าเป็นความรู้สึกเชื่อ ศรัทธา ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจไปในทางดี หรือไม่ดีก็ได้

จากความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าวิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการศึกษา ในยุคปัจจุบันที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อันถือเป็นหัวใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตร และ เจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาโดยเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความสนใจที่จะศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้

จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนผู้บริหาร การศึกษา บุคคลและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในวิชาพลศึกษาให้แก่ผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน ต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีระดับเจตคติต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์

ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญและประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ทราบระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้
2. ทำให้ทราบระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ที่มีประสบการณ์สอนต่างกัน

3. ทำให้ทราบระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

4. ผลจากการวิจัย จะเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนมัธยมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและพัฒนาครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนวิชาพลศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหารใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมด้านการจัดและการบริหารพลศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน

5. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาในเรื่อง ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดปัตตานี, จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 149 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จากจำนวนประชากร 149 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1973 : 727-728) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) มี 2 ตัว ได้แก่

3.1.1 วุฒิทางการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

3.1.1.1 มีวุฒิทางพลศึกษา

3.1.1.2 ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

3.1.2 ประสบการณ์การสอนวิชาพลศึกษา แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

3.1.2.1 ระยะเวลาในการสอน ตั้งแต่ 1-6 ปี

3.1.2.2 ระยะเวลาในการสอน ตั้งแต่ 7- 12 ปี

3.1.2.3 ระยะเวลาในการสอนมากกว่า 12 ปี ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ เจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. **เจตคติ** หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็น สถานการณ์ บุคคล หรือสิ่งของ ทั้งในทางบวก และ ทางลบ เจตคติในการวิจัยครั้งนี้เป็นการตอบสนองความรู้สึก ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งอาจแสดงออกมาในลักษณะของการเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นแบบสอบถามในลักษณะ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

2. **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ** หมายถึง การที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน มีการพัฒนาสื่อการเรียนร่วมกัน มีการวัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง ก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ในวิชาพลศึกษา

3. **ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา** หมายถึง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา แต่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

4. **โรงเรียนมัธยมศึกษา** หมายถึง สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

5. **สามจังหวัดชายแดนภาคใต้** หมายถึง จังหวัดปัตตานี, ยะลา และนราธิวาส

6. **ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา** หมายถึง ครู - อาจารย์ ผู้สอนที่รับผิดชอบทำการสอน วิชาพลศึกษา ที่ได้ศึกษาวิชาพลศึกษาโดยตรง ได้รับวุฒิทางการศึกษาวุฒิใด วุฒิหนึ่งทางพลศึกษา

7. **ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา** หมายถึง ครู - อาจารย์ ผู้สอนที่รับผิดชอบทำการสอน วิชาพลศึกษา ที่มีวุฒิทางการศึกษา สาขาวิชาอื่น ๆ แต่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง

8. **ประสบการณ์ด้านการสอน** หมายถึง การสอนของครูผู้สอนที่มีระยะเวลาในการสอน วิชาพลศึกษาต่างกัน แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

11.1 ระยะเวลาในการสอน ตั้งแต่ 1-6 ปี

11.2 ระยะเวลาในการสอน ตั้งแต่ 7- 12 ปี

11.3 ระยะเวลาในการสอนมากกว่า 12 ปี ขึ้นไป